Aneta Dedková: Vzájemný pohled Turecka a vybraných arabských zemí na základě tisku
(Bakalářská práce)
Posudek vedoucí práce

Aneta Dedková si pro svou práci zvolila aktuální téma týkající se vztahů mezi Tureckem a arabskými zeměmi. Přitom si toto široké téma pro bakalářskou práci vhodně zúžila: zvolila jen čtyři arabské země, soustředila se na vzájemný pohled Turecka a těchto arabských zemí, jak ho přináší tisk, a vymezila si období, které v tisku sledovala, na necelý rok od pokusu o převrat v Turecku v červenci 2016 po referendum o změně ústavy v dubnu 2017. Jak ukazují uvedené mezníky i struktura práce, vychází její zaměření více z turecké reality. To je jistě legitimní, ale autorka měla tuto skutečnost v úvodu vysvětlit. Podobně by si zasloužily vysvětlení další aspekty tématu práce, ať už se jedná o volbu arabských zemí nebo o výběr novin (kritérium anglické verze např. u tureckého tisku nestačí a není jasné, co se myslí „kvalitou“, kromě toho u Sýrie v podstatě nejde o deník).

Struktura práce do jisté míry odpovídá zvolenému tématu: v prvních kapitolách představuje arabská a turecká média a vnitropolitickou situaci a zahraniční politiku situaci Turecka (paralela týkající se arabských zemí ovšem chybí) a arabsko-turecké vztahy, zatímco nejdelší kapitola, která tvoří jádro práce, je věnována vlastní analýze tisku. Poněkud rušivě působí členění na množství podkapitol, takže někdy je taková „podkapitolka“ jen jeden odstavec; vhodnější by asi bylo rozdělit práci na čtyři kapitoly nebo na dvě větší části, z nichž jedna by zahrnovala přehled vzájemných vztahů a politické situace a druhá by se věnovala mediální analýze. Za značně problematický považuji úvod, který sice vysvětluje téma a cíl práce, ale velmi nedostatečně představuje použitou literaturu a zvolené metody. Navíc v úvodu zcela chybí poznámky s odkazy na literaturu, která je tu (alespoň rámcově, bez analýzy a dalších podrobností) zmíněna.

Cíl první části práce (tří kapitol po úvodu) je v podstatě informativní a tento cíl v podstatě plní, i když by tato část mohla být založena na podstatně širším okruhu odborných prací (z nichž některé, domnívám se, Aneta Dedková četla, ale nečerpala z nich při psaní práce, pravděpodobně z časových důvodů) a místy, např. u arabsko-tureckých vztahů, je přehled snad až příliš stručný.

Bylo by také možné polemizovat s některými formulacemi, např. s hodnocením CHP jako „levicové“ strany (s. 15), to je ovšem spíš otázka k diskusi.

Kapitola věnovaná arabskému a tureckému tisku přináší některé zajímavé informace a postřehy, například odlišení obrazu politiků (jmenovitě Erdoğana) a tureckého „lidu“, resp. obyvatel Turecka. Zároveň ale analýza tisku nejde příliš do hloubky a často se omezuje na to, zda článek hodnotí Turecko (respektive některou arabskou zemi) kriticky, neutrálně nebo pozitivně (o vymezení jednotlivých kritérií by také bylo možné diskutovat). Přesto lze kapitolu věnovanou analýze tisku označit za relativně nejzdařilejší část bakalářské práce. Závěr práce je stručný a opakuje jen nejobecnější poznatky z analýzy tisku.

K slabým stránkám práce patří její jazyk: vedle chyb (např. nesprávného používání zájmen jeho a svůj, jenž a jež) jde o skutečnost, že jazyk vždy neodpovídá akademickému textu (autorka někdy používá hovorové výrazy, některé formulace jsou šroubované nebo nejasné, např. „veřejné mínění Turků mezi Araby“, s. 24). Vedle toho lze zmínit i nedostatky technického charakteru, např. nekonsistentní poznámkový aparát, zmatené údaje v seznamu literatury, resp. pramenů.

Práce tedy obsahuje značné množství nedostatků. I když jsou často spíš formální, v úvodu jsou dosti významné. Naopak kapitolu věnovanou rozboru tisku, jakkoli je více popisná než analytická, lze považovat za přijatelnou. Díky této kapitole Aneta Dedková ve své práci prokázala, že je schopná samostatně zpracovat zvolené téma. Proto doporučuji přijmout bakalářskou práci k obhajobě a předběžně navrhuji klasifikovat ji jako dobrou.

Doc. PhDr. Jitka Malečková, CSc.